Napsal uživatel Lucie Endlicherová
Úterý, 21 Říjen 2003 04:00

Pro většinu kapel, které se tím či oním způsobem pohybují po folkových a jim příbuzným scénách, je jedním ze snů zisk Krtečka. Divácké ocenění z festivalu Zahrada si každoročně odnášejí tři šťastlivci, další dvě uskupení se mohou chlubit cenou udělenou redakcí časopisu Folk & country. Přemýšleli jste někdy o tom, zda jsou tato ocenění rovnocenná? Co si budete myslet o kapele, které se, třeba i opakovaně, podařilo získat srdce diváků a co o skupině vypovídá ocenění udělené "lidmi od muziky"?

Podobné úvahy se mi hlavou honí každoročně. Hodně jsem je řešila, když Krtečka dostal KK Band, hlavou se mi mihly i letos, kdy se na listinu takto vyznamenaných připsal Zdarr. Otevřená akustická fúze - tak se hrdě označuje mostecká kapela, jejíž dva členové patřili také do sestavy Laury a jejích tygrů. Jejich prvotina ***Zdar*** vznikala na přelomu zimy a jara loňského roku, dalo by se říci, že zvuk skupiny už se mohl v mnohém posunout. Zůstaňme ale u nahrávky, která vám nabídne jedenáct skladeb, na kterých se podíleli všichni členové kapely, nejvýrazněji však zpěvák a akordeonista Zdeněk Souček. Už nástroj v rukou lídra mnohé napovídá, pro plastičnost obrazu, který se vám začíná vytvářet, přidám i další - alt a baryton saxofony a zpěv Roman Pašek, akordeon a zpěv Arnošt Anderle, djembe, hi-heta, perkuse a zvonkohra Pavel Hendrych. V jedné skladbě (*Ptačí sny* - úvodní a asi nejvýraznější počin celého alba) hostuje violoncellista Petr Baraňák, další plejáda hostů - celkem osm - obstarávala už jen vokály.

Opravdu to myslí vážně, že mají v kapele dva akordeony? A co kytara, basa, něco na zjemnění? Nedejte se zmást. I když byste po vypsání základních údajů o kapele mohli mít pocit, že vás nemůže nijak oslovit a ničím dostat, věřte, že i v takovém složení má v sobě Zdarr jistý hitový potenciál (pokud je vůbec takové označení možné :-)).

Zkuste to třeba s písní *Malíř bez sponzora*. Na desce je až pátá, ty před ní byste taky neměli opomenout (třeba hříčka *Sousedi* a autíčka rozhodně stojí zato), ale s touhle vklouznete do světa Zdarru jaksi postupně. Skladbička, která se nemusí bát ani uvedení do hitparády, využívá souznění akordeonů a hlasů členů kapely naprosto přesně. Do toho chvíli něžný a chvíli zase drsný saxofon, triangl a obyčejná chřestítka. Ale stejně má tohle všechno dohromady v sobě náboj jako z Paříže, když házete pod Eiffelovkou drobné místnímu umělci.

Hned následujících *Sedm teček* mi na první poslech připomínalo Tu Janu Z Velké Ohrady. A tady jsem si taky poprvé všimla podivně plechového zvuku djembe. Asi záměrně, ale místy snad až nepříjemně. Zvuk je syrový sám o sobě, netřeba pocit pobytu v garáži dále podporovat. Sedm teček bude možná taky první skladbou, u které se zarazíte a zaposloucháte se do textů. Na první pohled říkankovitá povídačka o berušce se rozvine do jakési podivné tragédie, která se dá jen vytušit. Co to na nás ten Zdarr hraje?

Co? Především poctivou muziku. Škatulkovat se to nedá, je to patrně i zbytečné, tohle je prostě zvláštní skupina - skupina Zdarr. Něco mezi popěvkem, radostí ze života, depresí, šansonem, blues, hospodskou odrhovačkou a zpíváním na rynku.

V písni *Ženy* se dozvíte, že *každá ženská ta má ta má/v srdci má ta má/svůj půvab má svůj*

půvab// Pohladí tě/polaská tě/obejme tě/dá ti co chceš . Že to všechno víte? A už vám o tom někdo zpíval? A dělal to jen pár slovy, jakoby nezaujatě a přitom s nasazením, které leze ze všech děr a zamaskovat se nedá? Protože právě tak se o to snaží Zdarr. A jestli máte rádi tohle mapování každodennosti, nezarazí vás ani píseň
Jen nechci tě mít rád
s tvrzením
až v bouři srdce je kotva
a refrénem Já chci tě/já chci tě/já chci tě/jen nechci tě mít rád.

A tak je to u Zdarru se vším. Množství energie, které se na vás vyvalí, vám nejprve nedá prohlédnout tu masku. Pod ní a pod vší tou energií se skrývá jakési tajemno. Smutek a nostalgie. Něco, co se do těchhle barevně studených podzimních dní hodí jako vyšité. Ale Zdarr se dá jistě poslouchat i jindy. Na desce Zdar totiž najdete mnoho proudů, mnoho vrstev, nečekané obraty a souzvuky, které už dlouho nikdo nevytáhnul na světlo A jestli vůbec.

Zdarr - Zdar (Hněvin 2002); celkový čas 41:13; Ptačí sny; Sousedi a autíčka; Rozkládací tanečnice; Banální svět; Malíř bez sponzora; Sedm teček; Ženy; Omezenost; Jen nechci tě mít rád; Smím prosit; Létání

http://zdarr.webpark.cz